

Dato: 4. juni 2009

J.nr.: 80-1066 HS/BIE/WLP

Påstandsdocument

vedrørende sagsøgtes afvisningspåstand

Til

Østre Landsret

I 14. afdelings sag nr. B-1889-08: Niels Hausgaard og 27 andre sagsøgere
(advokat Ole Krarup, besk.)

mod

Statsminister Lars Løkke Rasmussen

og

Udenrigsminister Per Stig Møller
(begge Kammeradvokaten v/advokat Peter Biering)

Påstand:

Afvisning

Anbringender

Til støtte for afvisningspåstanden gøres det gældende, at sagsøgerne ikke har en konkret individuel og aktuel interesse i at få påstandene i stævningen af 2. juni 2008 (side 3) påkendt af domstolene. De har dermed ikke den nødvendige retlige interesse i søgsmålet, som kræves efter retspraksis.

For det **første** er Lissabon-traktaten ikke trådt i kraft, og dermed er § 2 i lov nr. 321 af 30. april 2008 ifølge lovens § 3 heller ikke trådt i kraft, jf. Lissabon-traktatens artikel 6.

At lovens øvrige bestemmelser (§§ 1 og 3) er trådt i kraft, har ikke nogen virkninger in-ternt i den danske retsorden og således heller ikke for sagsøgerne.

Sagen er således på nuværende tidspunkt uden genstand.

For det **andet** opfylder de sagsøgte ikke de almindelige krav til retlig interesse, jf. UfR 1973, side 694 H.

For det **tredje** har sagsøgerne ikke godtgjort, at kriteriet i Højesterets dom i UfR 1996, side 1300 H ("Maastricht-kriteriet") - som er den eneste eksisterende undtagelse til kravet om retlig interesse, jf. Højesterets dom i Schengen-sagen (UfR 2001, side 2065) - kan finde anvendelse i denne sag, endsi-ge at det skulle være opfyldt. Der henvises til gennemgangen herom i de sagsøgtes processkrift B af 1. maj 2009.

Herudover giver sagsøgernes påstandsdokument af 29. maj 2009 anledning til følgende bemærkninger:

1. Uanset hvad der måtte ske på Det Europæiske Råds møde den 18.-19. juni 2009, træder Lissabon-traktaten ikke i kraft, før samtlige 27 medlemsstater har deponeret deres ratifikationsinstrumenter. Det forhold, at Danmark har deponeret sit ratifikationsinstrument (bilag P), ændrer ikke herved.

Da det er sagsøgerne, der har bestemt, at de ville anlægge sag på nuværende tidspunkt, må de også bære risikoen for, at sagen på nuværende tidspunkt ikke er aktuel.

2. I UfR 1996, side 1300 H tog Højesteret stilling til spørgsmålet om retlig interesse i relation til Maastricht-traktaten. Denne sag drejer sig imidlertid om en ganske anden traktat, som især på grund af protokollen om Danmarks stilling har en ganske anden og mere begrænset rækkevidde for Danmark.

Sagsøgerne skal fortsat godtgøre, at Maastricht-kriteriet er opfyldt, hvilket de sagsøgte bestrider er sket, jf. i det hele de sagsøgtes processkrift B.

3. Ud over, at det er forkert, at der er sket en formel traktatfæstelse af forrangsprincippet, er dette under alle omstændigheder ikke tilstrækkelig til at opfylde Maastricht-kriteriet, idet der ikke er tale om overladelse af nye beføjelser, jf. de sagsøgtes processkrift B, side 15-20.

Navnlig fremgår det heraf (side 17), at situationen er uforandret i forhold til de omstændigheder, hvorunder Højesteret traf afgørelse i UfR 1998, side 800 H. På den baggrund må det afvises, at Lissabon-traktaten indebærer en overførsel af dansk lovgivnings- eller myndighedskompetencer inden for en række almene og væsentlige livsområder, som har indgribende betydning for den danske befolkning i almindelighed, hvorfor Maastricht-kriteriet i UfR 1996, side 1300 H ikke er opfyldt.

Sagsøgernes bemærkning om, at *"traktaten hermed fjerner retsgrundlaget for Højesterets dom om Maastricht-traktaten, UfR 1998 side 800"*, er grundlæggende forkert.

For det første har sagsøgerne ikke forklaret nærmere, hvoraf dette skulle kunne udledes.

For det andet vedrørte Maastricht-sagen - ligesom denne sag - en fortolkning af grundlovens bestemmelser, særligt dennes § 20. En "ophævelse" af Højesterets dom i UfR 1998, side 800 H og dens fortolkning af dansk forfatningsret kan derfor kun ske ved en ændring af grundloven eller af Højesteret selv.

For det tredje ændrer Lissabon-traktaten ikke ved, at dommens præmis 9.6 står ved magt - også efter Lissabon-traktatens ikrafttræden. Dette fremgår i øvrigt af Justitsministeriets redegørelse af 11. maj 2009 om forholdet mellem EF-Domstolens kompetence og grundloven, fremlagt ved særskilt brev af dags dato (**bilag AE**), punkt 4.2.5, jf. punkt 4.2.4.

4. Sagsøgernes udlægning af Chartret om grundlæggende rettigheder er forkert. Det er indgående beskrevet i de sagsøgtes processkrift B, side 32-38, at chartret ikke indebærer nye kompetencer eller beføjelser for EU.

Chartrets principper er endvidere ikke obligatoriske i den forstand, at principperne *kan* gennemføres ved retsakter, jf. dennes artikel 52, stk. 5. Hertil kommer, at der i overensstemmelse med princippet om tildelte kompetencer fortsat kræves hjemmel i traktaten, før der kan udstedes en EU-retsakt, hvorved et princip i chartret gennemføres, jf. også chartrets artikel 51, stk. 2.

5. Som nærmere redegjort for i de sagsøgtes processkrift B, side 38-42, er der med Lisabon-traktaten alene tale om en omlægning og effektivisering af EU's eksisterende kompetencer. Dette indebærer ikke, at sagsøgerne opfylder Maastricht-kriteriet.

6. Sagsøgernes bemærkninger om dokumentationskravet er i strid med almindelige processuelle principper, jf. de sagsøgtes processkrift B, side 3-4.

At det skulle være tilstrækkeligt, at sagsøgerne alene skal have *"gjort gældende eller sandsynliggjort"*, at Maastricht-kriteriet er opfyldt, blev - netop i lighed med hvad sagsøgerne anfører - heller *"ikke artikuleret af Højesteret i dommen"* UfR 1996, side 1300 H.

Sagsøgernes afsluttende bemærkning om en *"overfladisk behandling"* fra lovgivers side må helt afvises. Lisabon-traktaten blev behandlet i Folketinget i overensstemmelse med alle de krav, som grundloven foreskriver.

I øvrigt bestrides det, at behandlingen har været overfladisk. Det er tilstrækkeligt at henvise til de to omfattende redegørelser om traktaten samt det store antal spørgsmål og svar under såvel udvalgsbehandlingen som i folketingsalen. Eksempelvis omfattede alene behandlingen i Europaudvalget knap 600 spørgsmål. Det er mere end dobbelt så mange spørgsmål som i forhold til tidligere ratificeringer af traktatændringer, jf. Udenrigsministeriets besvarelse af 15. april 2008 af Folketingets Europaudvalgs spørgsmål 64, alm. del.

Bevisførelse

Sagens bilag. De sagsøgte fører ingen vidner.

De sagsøgte protesterer fortsat mod førelsen af professor Hjalte Rasmussen og/eller tidligere MEP Jens-Peter Bonde som vidner. Af de årsager, som er nævnt på svarskriftets side 11f. samt i duplikken, side 8f., er sådan bevisførelse uden relevans for sagen. Der foreligger rigeligt med skriftligt materiale - inklusive materiale forfattet af disse personer - og disse personers syn på Lissabon-traktaten er velkendt.

Sagsomkostninger

I afgørelsen om sagsomkostninger må særligt indgå sagens betydning samt dens komplekse faktiske og retlige grundlag. Udgifter til udarbejdelse af materialesamling fremsendes særskilt.

Momsregistrering

De sagsøgte er ikke momsregistreret.

København, den 4. juni 2009

Kammeradvokaten

v/Peter Biering

Advokat